

Bruselj, 17. marec 2020
REV2 – nadomešča obvestilo (REV1) z
dne 27. februarja 2018

OBVESTILO DELEŽNIKOM

IZSTOP ZDRUŽENEGA KRALJESTVA IN PRAVILA EU NA PODROČJU VARSTVA POTROŠNIKOV IN PRAVIC POTNIKOV

Združeno kraljestvo je 1. februarja 2020 izstopilo iz Evropske unije in je postalo „tretja država“¹. Sporazum o izstopu² določa prehodno obdobje, ki se bo končalo 31. decembra 2020³. Do tega datuma se pravo EU v celoti uporablja za Združeno kraljestvo in v njem.⁴

V prehodnem obdobju se bosta EU in Združeno kraljestvo pogajala o sporazumu o novem partnerstvu, ki bo določal zlasti območje proste trgovine. Vendar ni mogoče z gotovostjo reči, ali bo ob koncu prehodnega obdobja tak sporazum sklenjen in bo začel veljati. V vsakem primeru bi tak sporazum z Združenim kraljestvom vzpostavil odnose, ki bodo v smislu pogojev dostopa na trg zelo drugačni od tistih na notranjem trgu,⁵ v carinski uniji EU ter na območju DDV in trošarin.

Zato se vse zainteresirane strani, zlasti gospodarski subjekti, s tem obvestilom opozorijo na pravni položaj po koncu prehodnega obdobja.

---

¹ Tretja država je država, ki ni članica EU.

² Sporazum o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL L 29, 31.1.2020, str. 7; v nadaljnjem besedilu: Sporazum o izstopu).

³ Prehodno obdobje se lahko pred 1. julijem 2020 podaljša enkrat za največ eno ali dve leti (člen 132(1) Sporazuma o izstopu). Vlada Združenega kraljestva tako podaljšanje zaenkrat zavrača.

⁴ Razen nekaterih izjem iz člena 127 Sporazuma o izstopu, od katerih pa nobena ni relevantna v okviru tega obvestila.

⁵ Zlasti sporazum o prosti trgovini ne določa načel notranjega trga (na področju blaga in storitev), kot so vzajemno priznavanje, načelo države izvora in harmonizacija. Sporazum o prosti trgovini tudi ne odpravlja carinskih formalnosti in kontrol, vključno s tistimi, ki se nanašajo na poreklo blaga in njegove vložke, ter prepovedi in omejitve uvoza in izvoza.

1. IZDELKI ALI STORITVE, KI JIH POTROŠNIKI V EU KUPIJO OD TRGOVCEV S SEDEŽEM V ZDRUŽENEM KRALJESTVU^{6 7}

Pravo EU določa, da se za pogodbo, ki jo potrošnik sklene z osebo, ki opravlja poklicno dejavnost v drugi državi, ki na kakršen koli način usmerja tako dejavnost v državo, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče, uporablja pravo države, v kateri ima potrošnik običajno prebivališče. Lahko se izbere drugo pravo, vendar taka izbira potrošnika ne sme prikrajšati za zaščito, ki mu jo zagotavlja pravo običajnega prebivališča, od katerega ni dovoljeno odstopanje z dogovorom po tem pravu⁸. Na tej podlagi bodo sodišča držav članic EU⁹ še naprej uporabljala pravila EU o varstvu potrošnikov, čeprav je trgovec v Združenem kraljestvu. To vključuje zlasti pravila, določena v:

- direktivi o nepoštenih poslovnih praksah¹⁰;
- direktivi o pravicah potrošnikov¹¹;
- direktivi o nedovoljenih pogojih v pogodbah¹²;
- direktivi o prodaji potrošniškega blaga in z njim povezanimi garancijami¹³;
- direktivi o označevanju cen¹⁴ in

---

⁶ V tem obvestilu niso obravnavani drugi praktični vidiki čezmejnega nakupa v tretjih državah, kot so pravila EU v zvezi z davkom na dodano vrednost, carino in omejitvami uvoza.

⁷ Za podrobnejši opis učinka izstopa Združenega kraljestva in ustreznih pravil iz Sporazuma o izstopu glej „Obvestilo deležnikom – Izstop Združenega kraljestva in pravila EU na področju civilnega pravosodja in mednarodnega zasebnega prava“.

⁸ Člen 6(1) in (2) Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL L 177, 4.7.2008, str. 6). Za izjeme od tega splošnega pravila glej člen 6(3) in (4) Uredbe (ES) št. 593/2008.

⁹ Kar zadeva sodišča Združenega kraljestva, člen 66(a) Sporazuma o izstopu določa, da se v Združenem kraljestvu še naprej uporabljajo pravila EU o koliziji zakonov pri pogodbenih obveznostih (Uredba (ES) št. 593/2008) v zvezi s pogodbami, ki so bile sklenjene pred koncem prehodnega obdobja.

¹⁰ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

¹¹ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

¹² Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, 21.4.1993, str. 29).

¹³ Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L 171, 7.7.1999, str. 12).

¹⁴ Direktiva 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov (UL L 80, 18.3.1998, str. 27).

- direktivi o paketnih potovanjih¹⁵.

Če bi potrošnik EU po koncu prehodnega obdobja¹⁶ pred sodiščem države članice EU vložil individualno tožbo zoper trgovca s sedežem v Združenem kraljestvu, izstop ne vpliva na določitev mednarodne sodne pristojnosti tega sodišča za spore, ki izhajajo iz potrošniških pogodb iz člena 17(1)(a)–(c) Uredbe (EU) št. 1215/2012¹⁷, kadar je trgovec svoje dejavnosti usmeril v državo članico, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče; v teh primerih se uporabljajo pravila o sodni pristojnosti EU, ki potrošniku omogočajo, da toži trgovca v državi članici EU, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče, ne glede na to, ali ima trgovec sedež v EU ali v tretji državi.¹⁸ Vendar bodo za sodne postopke, ki so se začeli po koncu prehodnega obdobja, priznavanje in izvrševanje sodne odločbe, ki jo je izreklo sodišče države članice EU v Združenem kraljestvu, in obratno urejala nacionalna pravila v Združenem kraljestvu ali v zadevni državi članici. Po koncu prehodnega obdobja se zakonodaja EU, ki zagotavlja razpoložljivost zunajsodnega reševanja sporov¹⁹ in lajša dostop do spletnega reševanja sporov²⁰, ne uporablja več za Združeno kraljestvo, spletna platforma EU za reševanje sporov pa ni več na voljo v zvezi s trgovci s sedežem v Združenem kraljestvu.

Glede javnega izvrševanja (na primer, da se doseže prenehanje poslovne prakse) se po koncu prehodnega obdobja Uredba (EU) 2017/2394²¹ ne uporablja več za Združeno kraljestvo. To pomeni, da zakonodaja EU organov Združenega kraljestva po koncu prehodnega obdobja ne bo več zavezovala k sodelovanju v primeru čezmejnih zahtevkov.

Poleg tega se po koncu prehodnega obdobja zakonodaja EU, ki nekaterim „usposobljenim subjektom“, določenim s strani držav članic EU, podeljuje procesno

---

¹⁵ Direktiva (EU) 2015/2302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o paketnih potovanjih in povezanih potovalnih aranžmajih (UL L 326, 11.12.2015, str. 1).

¹⁶ Če je tožba vložena pred koncem prehodnega obdobja, pristojnost in priznavanje ter izvrševanje ureja Uredba (EU) št. 1215/2012 (člen 67 Sporazuma o izstopu). To velja tudi, če se sodna odločba izvrši po tem datumu.

¹⁷ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

¹⁸ Člen 18(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

¹⁹ Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov (Direktiva o alternativnem reševanju potrošniških sporov) (UL L 165, 18.6.2013, str. 63).

²⁰ Uredba (EU) št. 524/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spletnem reševanju potrošniških sporov (Uredba o spletnem reševanju potrošniških sporov) (UL L 165, 18.6.2013, str. 1).

²¹ Uredba (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L 345, 27.12.2017, str. 1).

upravičenje za vložitev opustitvene tožbe v drugi državi članici, ne uporablja več za Združeno kraljestvo²².

2. ZAŠČITA POTNIKOV V PRIMERU INSOLVENTNOSTI (PAKETNA POTOVANJA)

V skladu z zakonodajo EU morajo organizatorji paketnih potovanj, ki imajo sedež v EU, zagotoviti jamstvo za povračilo in povratek potnika v domovino v primeru insolventnosti organizatorja²³. Tudi organizatorji, ki nimajo sedeža v državi članici, v kateri prodajajo ali ponujajo v prodajo turistične pakete potrošnikom v EU ali kakor koli usmerjajo takšne dejavnosti v EU, morajo zagotoviti takšno zaščito v primeru insolventnosti v vsaki državi članici, v kateri prodajajo turistične pakete²⁴. Če pa organizator s sedežem v tretji državi ne ponuja turističnih paketov potrošnikom v EU in ne usmerja svojih prodajnih dejavnosti v EU (pasivna prodaja), se pravo EU, ki določa obvezno zaščito v primeru insolventnosti, ne uporablja.

To pomeni, da se v primerih, ko organizator potovanja s sedežem v Združenem kraljestvu ne ponuja turističnih paketov v EU in ne usmerja prodajne dejavnosti v EU, zaščita za primer insolventnosti, ki jo zagotavlja pravo EU, ne bo uporabljala v primerih insolventnosti organizatorjev s sedežem v Združenem kraljestvu, ki bodo nastali po koncu prehodnega obdobja.

Po koncu prehodnega obdobja se pravo EU, ki določa vzajemno priznavanje zaščite, zagotovljene za primer insolventnosti v skladu z zahtevami matične države organizatorja, ne uporablja več v zvezi z zaščito za primer insolventnosti, zagotovljeno v skladu z zahtevami, ki se uporabljajo v Združenem kraljestvu²⁵. To pomeni, da po koncu prehodnega obdobja zaščita za primer insolventnosti, ki je bila sprejeta v Združenem kraljestvu, ne izpolnjuje več zahtev za zaščito za primer insolventnosti organizatorjev paketnih potovanj v skladu s členom 17 Direktive (EU) 2015/2302.

3. PRAVICE POTNIKOV V EU

- Letalski potniki: Po koncu prehodnega obdobja se pravo EU o pravicah potnikov v letalskem prometu²⁶ ne uporablja več za potnike, ki odhajajo z letališča v Združenem kraljestvu na letališče na ozemlju države članice EU, razen če je dejanski letalski prevoznik zadevnega leta letalski prevoznik Unije, tj. ima operativno licenco, ki jo je izdala država članica EU. To pomeni, da se pravice letalskih potnikov, ki jih podeljuje zakonodaja EU, kljub izstopu Združenega kraljestva iz EU še naprej uporabljajo za

²² Člen 4 Direktive 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov (UL L 110, 1.5.2009, str. 30).

²³ Glej prvi pododstavek člena 17(1) Direktive (EU) 2015/2302.

²⁴ Glej drugi pododstavek člena 17(1) Direktive (EU) 2015/2302.

²⁵ Člen 18(1) Direktive (EU) 2015/2302.

²⁶ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov (UL L 46, 17.2.2004, str. 1).

potnike, ki s prevoznikom Skupnosti letijo iz Združenega kraljestva na letališče, ki se nahaja na ozemlju države članice EU. Vendar se pravice letalskih potnikov, ki jih podeljuje pravo EU, ne uporabljajo za lete, ki se po koncu prehodnega obdobja opravljajo iz Združenega kraljestva v EU s prevozniki, ki niso iz Skupnosti.

Pravo EU, ki podeljuje posebne pravice invalidnim osebam in osebam z omejeno mobilnostjo, ki potujejo z letalom²⁷, se ne bo več uporabljalo za invalidne osebe in osebe z omejeno mobilnostjo, ki uporabljajo storitve letalskega potniškega prevoza in po koncu prehodnega obdobja potujejo z letališča v Združenem kraljestvu, prek njega ali pristanejo na njem. Vendar določene pravice, kot je pomoč letalskih prevoznikov, še naprej veljajo za letalske potnike, ki odhajajo z letališča v Združenem kraljestvu na letališče v EU, če je prevoznik, ki opravlja let, letalski prevoznik Skupnosti²⁸.

- Ladijski potniki: Pravo EU o pravicah ladijskih potnikov²⁹ se še naprej uporablja v prehodnem obdobju in po koncu prehodnega obdobja za potnike, ki so se vkrcali v pristanišču v EU³⁰ ali v Združenem kraljestvu, pod pogojem da je pristanišče izkrcanja v EU in da storitev opravlja prevoznik, ki ima sedež na ozemlju države članice ali ponuja storitve potniškega prevoza v državo članico ali iz nje (prevoznik Unije)³¹.
- Potniki v avtobusnem prevozu: Pravo EU o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu³² se še naprej uporablja v prehodnem obdobju in po koncu prehodnega obdobja za potnike na linijskih prevozih³³ v Združenem kraljestvu ali iz njega, kadar je kraj vstopa ali kraj izstopa potnika v EU in je predvidena dolžina prevoza vsaj 250 km³⁴.
- Potniki v železniškem prometu: Pravo EU o pravicah potnikov v železniškem prometu³⁵ se še naprej uporablja v prehodnem obdobju in po koncu prehodnega obdobja za storitve železniškega prevoza potnikov na ozemlju Unije³⁶, če ima prevoznik v železniškem prometu licenco v skladu s členom 17 Direktive 2012/34/EU Evropskega parlamenta in

---

²⁷ Uredba (ES) št. 1107/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o pravicah invalidnih oseb in oseb z omejeno mobilnostjo v zračnem prevozu (UL L 204, 26.7.2006, str. 1).

²⁸ Člen 1(3) Uredbe (ES) št. 1107/2006.

²⁹ Uredba (EU) št. 1177/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovnih poteh (UL L 334, 17.12.2010, str. 1).

³⁰ Člen 2(1)(a) Uredbe (EU) št. 1177/2010.

³¹ Člen 2(1)(b) in člen 3(e) Uredbe (EU) št. 1177/2010. Za potnike na križarjenju veljajo posebna pravila, glej člen 2(1)(c) Uredbe (EU) št. 1177/2010.

³² Uredba (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu (UL L 55, 28.2.2011, str. 1).

³³ Za potnike na občasnih avtobusnih prevozih veljajo posebna pravila, glej člen 2(3) Uredbe (EU) št. 181/2011.

³⁴ Člen 2(1) Uredbe (EU) št. 181/2011.

³⁵ Uredba (ES) št. 1371/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu (UL L 315, 3.12.2007, str. 14).

³⁶ Člen 2(1) Uredbe (ES) št. 1371/2007.

Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja³⁷.

Splošne informacije so na voljo na spletišču Komisije o varstvu potrošnikov (https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/index_sl.htm) in pravicah potnikov (https://europa.eu/youreurope/citizens/travel/passenger-rights/index_sl.htm). Te strani bodo po potrebi posodobljene z dodatnimi informacijami.

Evropska komisija
Generalni direktorat za pravosodje in potrošnike
Generalni direktorat za mobilnost in promet

---

³⁷ UL L 343, 14.12.2012, str. 32.